

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/236/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112205845
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyaková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4112205845.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Polyákovej a sudkýň JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Dagmar Podhorcovej, v právnej veci navrhovateľky: V. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. pri N., A. XXX/X, zastúpená advokátkou: JUDr. Mária Jakubíková, so sídlom Nitra, Fr. Mojtu 43, proti odporcovi: V. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. pri N., A. XXX/X, zastúpená advokátkou: JUDr. Eva Hlaváčová, s.r.o., so sídlom Nitra, Farská 12, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, na odvolanie obidvoch účastníkov proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 12. marca 2014 č. k. 12C/20/2012-161 v spojení s opravným uznesením zo dňa 7. apríla 2014 č. k. 12C/20/2012-217 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporca je **p o v i n ý** zaplatiť navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania v sume 621,04 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku JUDr. Márii Jakubíkovej.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov tak, že prikázal do výlučného vlastníctva navrhovateľky nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX nachádzajúce sa v kat. úz. J. pri N., Y. N., okr. N. 3-izbový byt na 3. poschodí, vchod č. 2 nachádzajúci sa v obytnom dome súp. č. XXX na parc. č. 1120 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 450 m², a podiel priestoru na spoločných častiach, spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku parc. č. 1119 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 2471 m² a parc. č. 1120 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 450 m² v podiele 968/11616-in k celku. Do výlučného vlastníctva navrhovateľky prikázal hnuťelné veci tak, ako sú uvedené vo výroku rozhodnutia a do výlučného vlastníctva odporcu hnuťelné veci a to váľandu v zostatkovej hodnote 4 eur a jednu skriňu v zostatkovej hodnote 5 eur. Navrhovateľku zaviazal zaplatiť odporcovi titulom vyporiadania sumu 24.378,65 eura do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Navrhovateľku aj odporcu zaviazal zaplatiť na účet Okresného súdu Nitra súdny poplatok za návrh každého vo výške 764 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že dňom právoplatnosti rozvodu manželstva 23.07.2010 došlo k zániku BSM. Predmetom konania bolo vyporiadanie majetku nadobudnutého za trvania manželstva a masa BSM bola účastníkmi konania zhodne ustálená na nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX a to 3-izb. byt nachádzajúci sa v obytnom dome súp. č. XXX na parc. č. 1120 a hnuťelné veci tak, ako boli popísané vo výroku rozhodnutia. Z hnuťelných vecí boli sporné len dve položky, či patria do masy BSM, pričom svedeckými výpovedami bolo preukázané, že stôl a 4 stoličky a žmýkačka nepatria do BSM, pretože boli darované navrhovateľke jej deťmi a kupované z ich peňazí, nie zo spoločných peňazí účastníkov konania. Pri vyporiadaní vychádzal z rovnosti podielov oboch účastníkov. Pri rozhodovaní o tom, komu bude nehnuteľnosť pridelená vychádzal z toho, že navrhovateľka od začiatku konania navrhovala vyporiadať BSM tak,

že nehnuteľnosť jej bude prikázaná do výlučného vlastníctva, preukázala, že je v jej schopnostiach a možnostiach vyplatiť odporcu, pričom odporca až v závere konania žiadal, aby nehnuteľnosť bola prikázaná do jeho výlučného vlastníctva. Argumentoval tým, že sa pričínil o nadobudnutie bytu a že na byt je odkázaný s poukazom na svoj zdravotný stav. Čo sa týka týchto argumentov, takéto isté argumenty by mohla použiť aj navrhovateľka, ktorej zdravotný stav nie je bezproblémový, pretože sa jedná o onkologickú pacientku a osobu s ťažkým zdravotným postihnutím. Schopnosť a možnosť navrhovateľky vyplatiť odporcu považoval za reálnejšiu, pretože navrhovateľka preukázala prakticky okamžitú možnosť vyplatiť odporcu. Naopak, odporca preukázal, že je vlastníkom pozemkov, avšak podielovým, pričom nepreukázal ani hodnotu pozemkov. Poukázal na dĺžku sporu, ktorý prebieha 2 roky, pričom za celú dobu odporca tieto skutočnosti nepreukázal. Čo sa týka hnuťelných vecí, tieto prikázal do výlučného vlastníctva navrhovateľky, keďže tvoria zariadenie bytu s výnimkou hnuťelných vecí, o ktoré prejavil záujem odporca. Garáž prikázal tiež do vlastníctva navrhovateľky, pretože patrí k bytu, užíva sa spolu s bytom, je v radovej zástavbe garáži. Z uvedených dôvodov prikázal do výlučného vlastníctva navrhovateľky nehnuteľnosti ocenené znaleckým posudkom na sumu 50.400 eur, od tejto sumy odpočítal investície vložené navrhovateľkou do spoločnej nehnuteľnosti, čo bola znalcom stanovená suma 2.165 eur, teda polovica z tejto sumy je 24.117,50 eura. Dohodou účastníkov bola hodnota hnuťelných vecí stanovená na 249 eur, navrhovateľke prikázal hnuťelné veci v hodnote 240 eur a odporcovi hnuťelné veci v hodnote 9 eur. Súd zaviazal navrhovateľku zaplatiť odporcovi titulom vyporiadania 24.378,65 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. O povinnosti účastníkov zaplatiť súdny poplatok rozhodol podľa Sadzobníka súdnych poplatkov položka 6 písm. b/ a to 3 % z predmetu konania, pričom hodnota vyporiadavanej masy BSM je suma 50.940,30 eura. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko každému z účastníkov sa dostala polovica spoločného majetku a tak nie je možné hovoriť o prevažnom úspechu niektorého z nich.

Rozsudok súdu prvého stupňa napadla v zákonnej lehote odvolaním navrhovateľka a to v časti náhrady trov konania. V dôvodoch svojho odvolania uviedla, že odvolanie podáva z dôvodu ust. § 205 ods. 2 písm. f/ OSP, pretože na daný skutkový stav súd nesprávne aplikoval ust. § 142 ods. 2 OSP. Poukázala, že rozhodovanie o vyporiadani BSM je sporovým konaním a v sporom konaní sa uplatňuje pri rozhodovaní o náhrade trov konania zásada zodpovednosti za výsledok. Kritérium na priznanie nároku na náhradu trov konania je miera úspechu vo veci, ktorá sa zisťuje tak u navrhovateľa, ako aj odporcu. Miera úspechu vo veci závisí od vzťahu meritórneho rozhodnutia k žalobnému petitu, ktorý bol naposledy urobený vo veci samej. Má za to, že bola v konaní úspešná v celom rozsahu, pretože súd rozhodol tak, ako počas celého konania navrhovala a ako požadovala v konečnom návrhu na rozdiel od odporcu, ktorý svoje stanovisko pred koncom konania zmenil a tiež žiadal prikázať byt spolu s garážou do jeho výlučného vlastníctva. Od počiatku navrhovala, že odporcovi vyplatí polovicu z hodnoty bytu, pričom mal nereálne požiadavky, preto nemala inú možnosť, ako doriešiť vyporiadanie súdnou cestou. Súd mal preto pri rozhodovaní o náhrade trov konania rozhodnúť tak, že v konaní bola úspešná, pričom rozhodnutie záviselo aj od znaleckého posudku, a tiež od úvahy súdu, pokiaľ ide o rozdelenie hnuťelných vecí. Odporca sa v priebehu konania vyhovára na svoj zdravotný stav, ktorým chcel odôvodniť opodstatnenosť svojho návrhu na priznanie nehnuteľnosti do svojho výlučného vlastníctva. Ona sa doteraz nezmienila o tom, že je onkologicky liečená pacientka, a každý mesiac kvôli tomu absolvuje lekárske vyšetrenie. V neposlednom rade aj odporca bol v konaní zastúpený advokátkou, ktorá si uplatnila náhradu trov konania, preto si musel byť vedomý, že v prípade neúspechu v konaní jej bude musieť nahradiť trovy konania. Preto navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie v tejto časti zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prípadne zmenil tak, že jej prizná náhradu trov konania v uplatnenej výške 4.861,54 eura. Zároveň si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania vo výške 209,69 eura.

Rozsudok súdu prvého stupňa napadol v zákonnej lehote odvolaním i odporca, a domáhal sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vo svojom odvolaní namietal, že súd pri rozhodovaní o prikázaní nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva vychádzal len z hľadiska schopnosti a možnosti toho-ktorého účastníka, bez zbytočného odkladu vyplatiť titulom vyporiadania druhému účastníkovi sumu zodpovedajúcu jeho podielu. Súd mal prihliadať aj na to, ktorý z účastníkov je naň viac odkázaný. Pre rozhodnutie o tom, komu bude spoločná nehnuteľnosť prikázaná treba skúmať aj, akou mierou sa ten-ktorý z účastníkov pričínil o jej nadobudnutie, ktorý z nich je na ňu väčšmi odkázaný a napokon aj na ich solventnosť v súvislosti s povinnosťou vyplatenia podielu druhému účastníkovi. Odporca trpí chronickou obštrukčnou chorobou pľúc a súd napriek tomu jej nevenoval dostatočnú pozornosť. Táto choroba je neliečiteľná a škody, ktoré už v dýchacích cestách vznikli

sa nedajú zvrátiť. Odporca sa nachádza už v štvrtom štádiu ochorenia, ktoré je charakteristické, je zaradený do transplantáčného programu transplantácie pľúc. Zdravotný stav odporcu v spojení s jeho odkázanosťou na domáce prostredie možno kvalifikovať ako prípad hodný osobitného zreteľa a súd bol povinný na túto skutočnosť prihliadať. Zdravotný stav mu neumožňuje hľadať si nové a najmä vhodné ubytovanie. Domnieva sa, že by nebolo spravodlivé a rozhodne nie v súlade s dobrými mravmi, pokiaľ by odporca s poukazom na jeho zdravotný stav musel opustiť byt, v ktorom dlhé roky žije a hľadať si nové ubytovanie s rizikom, že nové prostredie môže mať priamy vplyv na zhoršenie jeho choroby. Záverom poukázal na to, že pokiaľ súd nemal solventnosť odporcu v súvislosti s vyplatením vyporiadavacieho podielu navrhovateľky preukázanú, odporca má k dispozícii aj ďalšie iné eventuality (úver, pôžička), ktoré zabezpečia rýchlu možnosť vyplatenia vyporiadavacieho podielu navrhovateľky. Opravným uznesením zo dňa 07.04.2014 č. k. 12C/20/2012-217 súd prvého stupňa opravil výrokovú časť rozsudku Okresného súdu v Nitre zo dňa 12.03.2014 č. k. 12C/20/2013-161 vo výroku I. rozsudku tak, že uviedol číslo bytu a to 3-izbový byt č. 3, keď pri písaní rozhodnutia došlo k chybe v písaní, pretože nebolo uvedené číslo bytu a preto toto pochybenie v zmysle ust. § 164 OSP odstránil.

K odvolaniu odporcu sa vyjadrila navrhovateľka, ktorá navrhla rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej ako vecne správny potvrdiť a v časti trov konania zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Vo svojom vyjadrení uviedla, že nesúhlasí s tým, čo v odvolaní odporca uviedol, čo sa týka jeho zdravotného stavu a jeho odkázanosti na vyporiadany byt. Celé odvolanie odporcu považuje za účelové a zavádzajúce, podané s jediným cieľom, naťahovať súdne konanie a oddialiť rozhodnutie súdu vo veci samej. Uznaná, že odporca trpí respiračnou chorobou pľúc, no nie je pravdou, že nie je v jeho možnostiach a schopnostiach hľadať si nové bývanie ako ani to, že je 24 hod. napojený na dýchací prístroj. Tento argument bol predložený až v rámci odvolacieho konania a nie v základnom konaní pred súdom prvého stupňa tak, aby sa s nimi mohol súd riadne oboznámiť a následne vysporiadať pri rozhodovaní. Poukázala na ust. § 120 ods. 4 OSP a tiež na podstatnú skutočnosť, že jeden doklad je z roku 2012 a druhý z novembra 2013, čo preukazuje jednoznačne ich existenciu už v čase pred vydaním rozhodnutia vo veci samej. Mala za to, že nie sú splnené podmienky pre uplatnenie nových dôkazov a argumentov v zmysle ust. § 205a OSP. Súd robil dotaz na ošetrojúceho lekára odporcu MUDr. V., ktorá 2x oznamovala súdu, že nevie, aký je zdravotný stav odporcu. Jediný doklad založený v súdnom spise je lekárske potvrdenie zo dňa 28.02.2011, a preto vôbec nemusí zohľadňovať aktuálny zdravotný stav odporcu v čase rozhodovania prvostupňového súdu. Odporca bez akéhokoľvek doprovodu sa vedel zúčastniť súdnych pojednávaní, je schopný hľadať si nové ubytovanie, keďže začiatkom roku 2012 ako jednu z alternatív navrhoval predaj spoločného bytu. Ona sa nezmieňovala o svojom nepriaznivom zdravotnom stave, je tiež ZŤP a je navyše onkologicky liečená. Pokiaľ ide o ďalší argument odporcu súvisiaci s možnosťou vyplatenia vyporiadavacieho podielu, k tomu uviedla, že odporca nevlastní žiaden nehnuteľný majetok väčšej hodnoty, ktorý by mohol speňažiť, resp. založiť, aby mu banková alebo iná nebanková inštitúcia poskytla úver. Vlastní len spoluvlastnícke podiely na nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa v extraviľane Obce J. pri N.. Prvostupňový súd odporcovi poskytol počas dvoch rokov, čo trvá súdny proces, dostatočný časový priestor na predkladanie dôkazov, pričom odporca bol po celú dobu nečinný a pasívny. V tomto smere odporca nevykonal žiadne úkony, jediné čo urobil, bolo to, že predložil súdu listy vlastníctva. Na pojednávaní sa vyjadroval, že nemá peniaze na to, aby ju vyplatil. Odporca nemal, ani v súčasnosti nemá seriózny záujem riešiť BSM a ani nemá žiadne reálne možnosti na to, aby jej vyplatil vyrovnávací podiel prostredníctvom úveru poskytnutého bankovým ústavom, či pôžičkou od fyzickej osoby. Navyše je dôchodca s nie najvyšším starobným dôchodkom, s nepriaznivým zdravotným stavom, ťažko mu preto bankový ústav poskytne úver. Odkázanosť na vyporiadany byt je teda daná u nich oboch, avšak reálnu možnosť vyplatiť odporcu má ona, čo v konaní jednoznačne preukázala.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) prejednal odvolania obidvoch účastníkov konania, pričom dôvodmi a rozsahom odvolaní bol viazaný (§ 212 ods. 1 OSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny, preto ho podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Podľa § 143 Občianskeho zákonníka v BSM je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jednému z manželov a veci vydané v rámci predpisov a reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal

vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva, alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka.

Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150 OZ.

Podľa § 150 Občianskeho zákonníka, pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok a je povinný nahradiť, čo sa mu zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby mal. detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

Ak bezpodielové spoluvlastníctvo zanikne, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150. Vyporiadanie znamená nielen rozdelenie hnutelných a nehnuteľných vecí, ktoré patrili do zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva, ale aj vzájomné vyporiadanie všetkých pohľadávok a dlhov vyplývajúcich z tohto spoluvlastníctva to podľa zásad uvedených v § 150. Hovoríme to tzv. vyporiadani v širšom slova zmysle. Predmetom vyporiadania BSM je všetko, čo do tohto spoluvlastníctva patrilo a existovalo v čase jeho zániku, t. j. spravidla v deň právoplatnosti rozsudku o rozvođe manželstva. Tento čas je rozhodujúci aj pre posúdenie stavu veci, ako napr. ich vek, miera opotrebenia a pod. Pri určení ceny veci je však rozhodujúci čas vyhlásenia rozhodnutia, ktorým sa vykonáva ich vyporiadanie (§ 154 ods. 1 OSP).

Z ustanovenia § 150 Občianskeho zákonníka, pre vyporiadanie BSM patria základné zásady. Základnou zásadou je, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Kritérium miery pričinenia o nadobudnutie určitej konkrétnej veci nemožno v rámci vyporiadania BSM hodnotiť oddelene, iba pokiaľ ide o jednu vec patriacu do tohto spoluvlastníctva; mieru pričinenia treba hodnotiť zásadne ako kvantitatívne a nie kvalitatívne hľadisko a to pokiaľ ide o všetky veci patriace do bezpodielového spoluvlastníctva. Aj v tomto prípade však platí, že každú výnimku treba vykladať reštriktívne.

Ďalšou zásadou je, že každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo to, čo zo svojho oddeleného majetku vynaložil na spoločný majetok a je povinný uhradiť to, čo sa zo spoločného majetku manželov vynaložilo na jeho oddelený majetok.

Poslednou zásadou, na ktorú súd prihliada pri vyporiadaní BSM je starostlivosť manželov o rodinu a ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí.

V danej veci účastníci konania počas manželstva nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva nehnuteľnosti a hnutelné veci tak, ako ich správne určil súd prvého stupňa. Účastníci vo svojom odvolaní nenamietali určenie masy BSM ani hodnotu hnutelných vecí, ako aj nehnuteľností. Odporca namietal spôsob vyporiadania BSM v časti rozdelenia vecí a to v danom prípade v tom, že žiadal, aby nehnuteľnosť bola prikázaná do jeho výlučného vlastníctva. Keďže rozsahom a dôvodmi odvolania je odvolací súd viazaný (§ 212 ods. 1 OSP), preskúmal vec iba z hľadiska posúdenia správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa ohľadne prikázania nehnuteľností do výlučného vlastníctva jedného z manželov.

Podľa § 205a ods. 1 OSP skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak: a/ sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho alebo obsadenia súdu), b/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, c/ odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, d/ ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Odporca vo svojom odvolaní žiadal, aby súd bezpodielové spoluvlastníctvo manželov vyporiadal tak, že do výlučného vlastníctva odporcu prikáže nehnuteľnosť. Poukazoval pritom na svoj zdravotný stav, a v dôsledku zdravotného stavu na odkázanosť tohto bytu. Z obsahu spisu bolo jednoznačne zistené, že odporca v priebehu konania neargumentoval svojim zdravotným stavom, jediná správa, ktorá sa nachádza o jeho zdravotnom stave je na čl. 58 spisu - lekárska správa z 28.02.2011 aj to len v súvislosti

s tým, že odporca sa ospravedlňoval z pojednávania v dôsledku svojho zhoršeného zdravotného stavu, pričom podľa správy ošetrojúcej lekárky zo dňa 15.03.2013 (čl. 60 spisu) bolo zistené, že nebol už pol roka na kontrole a nemá vedomosť o jeho zdravotnom stave. Až v odvolacom konaní poukazuje na svoj zdravotný stav a priložil lekárske potvrdenia. Na pojednávaní konanom 09.02.2014 boli účastníci konania poučení v zmysle ust. § 120 ods. 4 OSP, pričom uviedli, že nemajú návrhy na doplnenie dokazovania. Odporca mal návrh na doplnenie dokazovania len v súvislosti s výsluchom svedka jeho sestry C. X., ktorá mala potvrdiť, že finančné prostriedky na zakúpenie bytu mu poskytla ona, avšak tento návrh na doplnenie dokazovania bol zamietnutý. Žiadne iné návrhy na doplnenie dokazovania zo strany odporcu predložené neboli. Vzhľadom na tieto skutočnosti odvolací súd mal za to, že v danom prípade dôvody, ktoré odporca v odvolaní uvádza, nie sú odvolacím dôvodom v súlade s ust. § 205a OSP, pretože nespĺňajú ani jednu zo zákonných podmienok tohto ustanovenia, pre ktoré by ich odvolací súd ako odvolací dôvod mohol prijať. Účastníci konania boli poučení podľa § 120 ods. 4 OSP, pričom na potvrdenie svojich dôkazov nenavrhli žiadne dôkazy, preto odvolací súd na skutočnosti predložené a označené neskôr neprihliadol. Skutočnosti a dôkazy, ktoré odporca uplatnil v odvolaní nemohli byť odvolacím dôvodom, pretože nespĺňali podmienky ust. § 205a OSP.

Ako ďalší odvolací dôvod odporca uvádzal, že by mohol mať k dispozícii finančné prostriedky na prípadnú možnosť vyplatenia vyporiadacieho podielu (úver, pôžička), avšak ani na preukázanie týchto skutočností nenavrhoval vykonať žiadne dokazovanie. Preto ani na tento odvolací dôvod odvolací súd neprihliadal. V tejto súvislosti odvolací súd navyše podotýka, že v prípade, ak by obidvaja účastníci preukázali schopnosť náhradu v primeranej dobe zaplatiť, svedčí uvedené kritérium tomu, kto tak môže urobiť bez ohľadu na to, či mu bude v budúcnosti poskytnutá pôžička (úver) treťou osobou, o to viac to platí v tom prípade, ak môže druhá strana vyplatiť vyrovnávajúci podiel len na základe budúcich pôžičiek z viacerých zdrojov.

Odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa i v časti náhrady trov konania účastníkov, keď mal za to, že rozhodnutie je i v tejto časti vecne správne. Vychádzal pritom z charakteru sporu, keď súd prvého stupňa pri rozhodovaní nie je viazaný návrhmi účastníkov a vyporiadava celý majetok účastníkov konania.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s ust. § 142 ods. 1 OSP a úspešnej navrhovateľke v odvolacom konaní priznal náhradu trov konania za 2 úkony právnej pomoci - písomné vyjadrenie k odvolaniu odporcu a účasť na verejnom vyhlásení rozsudku na Krajskom súde v Nitre dňa 24.09.2014 [403,31 eura (§ 10 ods. 1) + 201,65 eura (§ 13a ods. 4 vyhl. č. 655/2004 Z. z.)] + 2 x režijný paušál po 8,04 eura, teda 621,04 eura. Navrhovateľka si uplatnila náhradu trov konania v súlade s ust. § 151 ods. 1 OSP, a preto jej ju odvolací súd priznal. Lehotu splatnosti určil podľa § 160 ods. 1 OSP a miesto plnenia podľa § 149 ods. 1 OSP.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.